Wpisany przez кс. Юрый Марціновіч
07.03.2021 00:00

Św. Franciszka Rzymianka jest jedną z niewielu kobiet, którym udało się połączyć trzy powołania. Żyjąca na przełomie XIV i XV wieku włoska arystokratka Franciszka (urodzona w Perrione pod Rzymem) jest jednym z nielicznych przykładów niewiast, którym udało się połączyć trzy powołania – żony, matki i zakonnicy. Poświęcenie, z jakim oddawała się domowym obowiązkom, oraz miłość, jaką miała dla męża i dzieci, są świadectwem prawdziwej świętości, rozumianej jako wierność woli Bożej we wszystkim, a szczególnie w obowiązkach wynikających ze stanu. † Francesca Bussa de' Leoni była dzieckiem nadzwyczaj religijnym. Dobrowolnie przystępowała do częstej spowiedzi, ponieważ zdawała sobie sprawę, że każdy nasz grzech był przyczyną, dla której męka naszego Zbawiciela stawała się cięższa. Już w wieku sześciu lat zadawała sobie drobne umartwienia (np. wstrzemięźliwość od mięsa). Postępując tak ku doskonałości była przekonana, iż nie ma dla niej miejsca wśród świeckich, a jedynie w jakimś żeńskim klasztorze.

Bóg jednak chciał inaczej. Pewnego dnia ojciec dwunastoletniej dziewczynki oznajmił jej, że została zaręczona z bardzo bogatym arystokratą Wawrzyńcem di Ponziani i że od tej decyzji nie ma już odwołania. Musiała się zgodzić. Początkowo czyniła to jedynie z posłuszeństwa, uznając w tym wolę Bożą, lecz z czasem okazało się, że pożycie małżeńskie układa się nadzwyczaj harmonijnie. Mąż nie miał nic przeciwko intensywnemu życiu duchowemu Franciszki i jej dystansu wobec rozrywek światowych. Ona zaś odwdzięczała się szczerą miłością i poważnym traktowaniem swoich obowiązków. Wzięła na siebie nawet więcej niż kobiety jej stanu.

W nagrodę za bezgraniczne oddanie Pan Bóg nawiedził Franciszkę wizjami i darem ekstaz

[redacted]